

mærket Præcedens, her er skabt, men for fremtidige Tilfældes Skyld vil det sikkert være nødvendigt, at der sker en Lovforandring paa dette Omraade, idet det vist ikke er givet, at Kvinder ogsaa i Fremtiden vil kunne blive Rektorer ved Statens Skoler.

Endvidere er der Spørgsmaalet om Mands og Hustrus gensidige Rettigheder. Denne Sag vil jo finde sin Afgørelse i den Ægteskabslovgivning, hvortil Forslag er udarbejdet af den fællesnordiske Kommission, som nu siden 1910 har forberedt en ensartet nordisk Lovgivning paa særdeles vigtige Omraader. Som allerede fremhævet af det ærede 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz) afgav denne Kommission i 1913 en Betænkning angaaende Adoption samt Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Og de Forslag, den stiller herom, er siden blevet til Lov baade i Norge og Sverige. Fremdeles foreligger der nu fra Kommissionen Forslag med Hensyn til Ægteskabets Retsvirkninger; Motiverne er imidlertid endnu ikke udarbejdede. Udkastet af 1913 har altsaa nu foreligget i 5 Aar uden at være kommet paa Rigsdagens Bord, men denne Vente-tid har i Virkeligheden været fuldt for-svarlig og vel motiveret, idet det maatte være i høj Grad ønskeligt, at denne Sag først fik sin Behandling paa Rigsdagen, efter at Kvinderne havde faaet Lejlighed til at gøre deres Opfattelse gældende der. Det har vel ogsaa været ganske heldigt, at Rigsdagen ikke har taget det første Spørgsmaal op til Løsning for sig; disse Spørgsmaal staar i saa nøje Forbindelse med hinanden, at der let kunde komme noget ufærdigt og usikkert over en Lovgivning, som kun omfattede den ene Del, og det vil utvivlsomt være bedst, at det hele bliver sammenarbejdet til en samlet Lov om Ægteskab. I Sverige, hvor man har gennemført den ene Del for sig, har man da ogsaa nu indarbejdet denne i et Forslag til en samlet „Giftermaalsbalk“. Men da der nu her findes en Rigsdag, som Kvinderne har været med til at vælge, og i hvilken der sidder Kvinder, og da nu Forslagene om begge Emnerne foreligger, var det i høj Grad ønskeligt, om Sagen fremmedes saa meget, som Forholdene tillader. Der er ingen Tvivl om, at denne Sag omfattes

med overmaade stor Interesse af Kvinderne Landet over, og at dens Gennemførelse har været imødeset med Længsel i vide Kredse. Forhaabentlig vil der da ogsaa kunne ske en Samvirken af alle Partier om denne store Reformlov.

Det har i saa Henseende glædet mig overordentlig at høre de Udtalelser, det ærede 7de Medlem for Hovedstaden lige nu fremsatte. Det er ikke de Toner, vi er vant til at høre fra det ærede Medlems Parti. Naar man tænker paa de mange Udtalelser, der saavel i dette som i det andet høje Ting er fremkommet fra det ærede Medlems Parti angaaende Kvindernes Rettigheder, og paa den seje og udholdende Modstand, som dette Parti har vist, saa snart det gjaldt Fremskridt for Kvinderne, kan man ikke nægte, at saafremt det ærede Medlem havde sit Parti bag sig — og det fremhævede det ærede Medlem jo, at det ærede Medlem havde — har det ærede Medlems Parti udviklet sig med en rivende Hast i demokratisk Retning, med en Hast, som vilde være forbløffende, hvis vi ikke netop befandt os i det Udviklings Tegn, vi i Øjeblikket befinder os i. Ganske vist har det ærede Medlems Parti, da det trak op til, at Kvinderne skulde have Valgret, opstillet en Programudtalelse om Kvindernes Rettigheder, men den er holdt i saa vage Udtryk, at der ikke rigtig kan bygges noget derpaa. Derfor vilde det glæde mig overordentlig, hvis det ærede Medlem vilde paavirke sine politiske Meningsfæller baade i dette høje Ting og i det andet høje Ting — hvis det ærede Medlem har Indflydelse der — til et Arbejde for Kvindens Ligestilling med Manden, ikke blot paa det Omraade, det ærede Medlem her har fremdraget, men ogsaa paa alle andre Omraader, hvor dette Spørgsmaal kommer frem.

Den bestaaende Lovgivning paa Familierettens Omraade har allerede nu taget betydeligt Hensyn til Kvindernes Ret. Vi kan ikke beskyldte Mændene for, at de har skabt en Ægteskabslovgivning, der i et og alt ensidigt præges af deres Interesser, men mærkes kan det dog stadig, at det har været Mænd og Mænd alene, som har været Lovgivere. Den bestaaende Lov stiller Mænd og Kvinder lige i alle Tilfælde, hvor der ingen Vanskelighed er